

Němečtí novináři jsou obviňováni z uprchlické krize

Sergej Latyshev

31.7.2017

Hamburská škola médií a Lipská univerzita vypracovaly zprávu o rozsahu 200 stran, kterou si objednala uznávaná Nadace Otto Brennera. Jde o analýzu chování německých sdělovacích prostředků během masového přílivu nelegálních migrantů do Německa v letech 2015-2016. S přihlédnutím k rozsahu zprávy a negativním důsledkům můžeme považovat sociální džihád v Evropě za historický.

Ukázalo se, že novináři, kteří zapoměli na objektivitu a „omylem“ podporovali oficiální stanovisko („My to zvládneme“), a zároveň vnucovali Němcům „kulturu pohostinnosti“, nesou za tento migrační příliv vinu.

Vedoucí představitel Deutsche Welle (DW) tvrdí, že zaměstnanci médií „neodváděli svou práci dobře, nedokázali situaci odhalit, ani se jí zabývat z různých úhlů.“ Agentura Deutsche Welle poznamenala, že takováto obvinění byla dosud slyšet „pouze od pravicových populistů“, jako je např. „Alternativa pro Německo“ (AdG), ale nyní dochází k tomu, že německé noviny a články o uprchlících silně kritizuje seriózní vědecký institut.

Nabídneme tedy naši verzi o tom, co to pravděpodobně znamená, ale nyní se podíváme na to, jaké jsou na německé kolegy kladeny „nároky“.

Po analýze tisíců článků, publikovaných v největších a nejvýznamnějších německých médiích, jako jsou Süddeutsche Zeitung, Frankfurter Allgemeine Zeitung, Die Welt, Bild, a také v dalších 85 regionálních novinách, dospěli autoři zprávy k závěru, že se redaktoři médií cítili oprávnění k „poučování lidí“, místo toho, aby zjistili, jaký druh „uprchlíků“ začal náhle přicházet z celého světa do Evropy. K tomu všemu se snažili čtenáře ujistit, že kritické poznámky o přílivu „uprchlíků“ vypadají jako „xenofobie“.

Badatelé potvrdili, že názory Němců, kteří „byli skeptičtí nebo kritičtí ohledně jednání vlády, a to z různých důvodů“, nebyly dostatečně prezentovány ve veřejné diskusi. Místo toho média aktivně využívala propagační mašinérii, aby mohla propagovat myšlenky vlády Merkelové o „kultuře pohostinnosti“. Články o „uprchlících“ jsou plné nadměrné morálky a sentimentality, a obsahují jen několik kritických poznámek.

Takže s ohledem na množství materiálu (35 000) pouze 6% (!) představovalo spolehlivé zprávy nebo reportáže. Zároveň názory odborníků, kteří by mohli objasnit různé skutečnosti, se objevily pouze v jednom článku ze sta.

Rovněž se ukázalo, že z celkového počtu hrdinů z novinových materiálů téměř polovinu (43%) tvořili zástupci vlády nebo politických stran, nabádající Němce k přijetí „uprchlíků“. O utečencích se mluví častěji ve vztahu ke straně „zelených“, která podporovala nelegální migranty, než v souvislosti s levicovou stranou, která v tomto ohledu nevykazovala tak velké nadšení, ačkoli nebyla proti. Avšak AdG, která v té době měla již poměrně velké zastoupení v parlamentu, téměř neměla přístup k tisku.

„Politické elity“ to tak chtěly

Autoři studie zjistili, že zájem na tom, aby se o „uprchlících“ psalo tímto způsobem, měly „politické elity“. Proto není divu, že 83% novin psalo o uprchlících pozitivně, a vnucovalo Němcům „kulturu pohostinnosti“, zatímco odlišné argumenty, vyjadřující obavy a strach, byly zmiňovány pouze stručně. To vše vedlo k vytvoření „informačního vakua“, v němž německá společnost začala fungovat.

Zpráva uvádí, že tyto radostné názory narušily až události novoročních oslav 1. ledna 2016 v Kolíně nad Rýnem (k podobným událostem docházelo po celé zemi, ale média o nich mlčela kvůli tlaku z vyšších míst), kdy davy migrantů začaly přepadávat stovky německých žen a sexuálně je napadat. Teprve poté, co pravda o událostech v Kolíně nad Rýnem vyšla najevo, a vyvolala veřejný ohlas, německá média začala opatrně kritizovat „uprchlíky“. Autoři studie v tomto ohledu naivně poznamenávají: „Zdá se, že si mnoho novinářů chtělo vynahradiť ztracený čas; chtěli si vynahradiť to, co předtím promeškali.“ Takže nejprve čas „promeškali“, potom vše „pochopili“ a začali vše „dohánět“.

Agentura Deutsche Welle to uzavřela slovy: „I když tato zpráva není ideální, mnoho lidí si myslí, že to je políček do tváře německým médiím. Pro hromadné sdělovací prostředky to mohlo být pravděpodobně ještě bolestnější, kdyby se k tomu přidaly analýzy televizních reportáží, ale odborníci na ně neměli dost času.“

Novináři se drží celkové linie strany

Co lze říci v tomto ohledu? Za prvé, tato záležitost není postojem novinářů, ale vládní politiky. Němečtí novináři vždy dělali přesně to, co od nich požadovali úřední činitelé. Vládní politika se změnila a novináři se řídili „celkovou linií strany“. Ano, to byla doba, která ještě neuplynula, kdy média napadala lidi za to, že kritizují čelní představitele za politiku „otevřených dveří.“ Oponenti „politiky pohostinnosti“ to však dělali nikoli proto, že by byli nelidštití a nesouhlasili by se skutečnými uprchlíky, ale protože viděli, že ekonomičtí migranti zneužívají právo na azyl, že se chovají jako dobyvatelé, že jsou lovci sociálního prospěchu, a že jsou mezi nimi teroristé. Zároveň i z toho důvodu, že si cizinci neváží německé kultury a zákonů, a pevně věří, že mají právo přetvářet Německo k obrazu svému.

Od roku 2015 bylo odhaleno mnoho faktů, které dnes nelze popírat. Liberálové, kteří jsou u moci, postupně tuto skutečnost pochopili, stejně jako obyčejní Němci. Avšak až poté, kdy špičky a společnost vyvodily příslušné závěry, začal být tisk mnohem objektivnější a připravovat společnost na změny v migrační politice. Nemohli již dále zastírat skutečnost zdvořilou korektností. Tentokrát selhali: ideologie zůstala ideologií a skutečný život – skutečným životem...

Existuje paprsek naděje

Můžeme jen doufat, že novináři německých mainstreamových médií nyní skutečně odpracují „dluhy“, které se jim nahromadily. A hovoříme zde spíše o celkové změně směru, než o napodobování předvolební politiky, po níž se orgány i média vrací ke své obvyklé strategii.

Avšak nebudme na německé novináře tak přísní. Prostě jen dělají svou práci. V tomto příběhu vystupují pouze jako disciplinovaní úředníci: píšou o tom, co se jim řekne. Agentura TASS stejným způsobem publikovala slavné prohlášení v červnu 1941.

Svoboda médií je v tomto světě vzácný fenomén - například v Německu nikdy neexistovala, pouze nepatrná část internetových médií, která jsou protikladem falešných zpráv, jsou svobodná v USA. Dokonce i super nezávislé noviny Bild publikují odhalující informace, které nikdy nejsou náhodným výsledkem hledání pravdy. Vždy je za tím politické nařízení.

Existuje celá řada náznaků, že Evropská unie, a obzvláště Německo, začaly přehodnocovat migrační politiku. Vypadá to, že si uvědomily, že Evropa potřebuje pouze vyškolenou pracovní sílu, a že je absolutně nemožné poskytnout přístřeší všem chudákům z celého světa. Chudákům je třeba pomoci v tom, aby se zlepšil jejich život u nich doma. Tento názor padl ve vládním prohlášení i v německém tisku. Také není náhoda, že EU nedávno zakázala dodávky gumových nafukovacích člunů do Libye, odkud se do Itálie dostává denně 5 000 nelegálních migrantů.

Média publikují zprávy o úloze flotily „obránců lidských práv“, kterou sponzoruje Soros. Tato flotila společně s pašeráky živého zboží vybírá nelegální přistěhovalce z libyjského pobřeží a dopravuje je do Itálie.

Další krok spočívá v potlačení tohoto temného obchodu. Finanční dávky pro „uprchlíky“ by měly být zpřísněny a měly by probíhat přípravy pro hromadné deportace osob, kterým byl odepřen „azyl“. Jedním z důkazů, že se takové velké změny blíží, je studie Hamburské školy médií a Lipské univerzity.

Nuže, lepší pozdě, nežli nikdy.

[German Journalists are Blamed for Refugees Crisis](#) vyšel 28. července 2017 na [katehon.com](#). Překlad v ceně 485 Kč Zvědavec.

URL adresa článku:

<http://www.zvedavec.org/komentare/2017/07/7333-nemecti-novinari-jsou-obvinovani-z-uprchlicke-krize.htm>